

gjort, men jeg ved i hvert fald, at det er imod forretningsordenen, hvis man kommer tæt på grænsen af det.

Der blev talt meget om religion og tro, og jeg må nok sige, at der er milevid forskel på, hvad befolkningen tror på, og det, som Folketinget vedtager her. Det var også det, hr. Poul Nødgaard kom ind på: at hvis man spørger den enkelte vælger, så er der jo en helt fundamentalt anden holdning til de her ting end den, som hr. Melchior netop kom med. Jeg ved godt, at hr. Arne Melchior er flintrende ligeglad med, hvad vælgerne mener imellem valgene, så det må afgøres ved valgene.

Jeg kender godt CD her, men jeg mener, den sidste bemærkning, som hr. Melchior brugte, at mod dumhed kæmper selv guder forgæves, burde hr. Arne Melchior gå på talerstolen og trække i sig igen. Det tror jeg tror også hr. Melchior gør, for jeg mener, at her er grænsen nået, for hvis der bare skal være lidt respekt for os politikere, så må vi også respektere, at vi har forskellige holdninger til det her. Og dér har Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti gudske-lov en helt anden vurdering af situationen end Centrum-Demokraterne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Selvfølger jeg på ingen måde været på kanten af forretningsordenen, men det er da rigtigt, at jeg anførte religiøse synspunkter.

En ordentlig religion går først og fremmest og mere end noget ud på en ordentlig medmenneskelighed. Det er min påstand, som andre kan bestride, men det er min oplevelse og min påstand, og det er det, som dette forslag overtræder på den groveste og væmmeligste måde.

Så har begge de to sidste talere været inde på, at jeg er ligeglad med, hvad vælgerne mener. Det er jeg aldeles ikke. Det er jeg meget interesseret i. Der er ikke mange, der lytter mere til det, og som går til flere møder og læser flere læserbreve og modtager flere breve, end jeg gør. Men der står altså i den grundlov, som også de herrer har skrevet under på, at de er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift fra vælgerne – det har de herrer skrevet under på – så de skal ikke løfte pegefingern over for noget andet medlem af Folketinget over, at det er det, vi gør. Vi er vælgerne tillidsmænd m/k, og som sådanne skal vi optræde.

Nu var hr. Køpke Christensen tidligere selv inde på ærlighed eller uærlighed. Det er uærligt

folketingsarbejde at gå ud på gaden og lytte efter, hvad nogen siger. Der er overhovedet intet videnskabeligt belæg for, at min forståelse af den danske kultur og generelle opfattelse er ringere end de herrers. Men at gå ud på gader og stræder og lytte og så gå herop og sige, at det er deres overbevisning, det er forkasteligt, og det er en overtrædelse af grundloven.

Og så var der den med min egen næsetip. Jeg har intet personligt, jeg skal hyppe i den sag. Jeg er syvendegenerationsdanske, hvis det er nok for de herrer, men jeg tager ikke patent på danskheden, og det har ikke noget med min næsetip eller nogen anden legemsdel at gøre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige til en ordfører, der er så ophidset – jo, det er hr. Melchior – og hr. Melchior giver ligesom Folketingets medlemmer karakter: Hvem er medmenneskelig, og hvem er ikke medmenneskelig. Men hr. Arne Melchior har jo ikke noget som helst belæg for at sige, hvem der har medmenneskelighed, og hvem der ikke har medmenneskelighed.

Der er mange andre facetter i medmenneskelighed end lige præcis, om de 99.000, der har boet her i landet i 3 år, og som kommer fra nogle bullabullalande, skal have lov til at stemme ved kommunalvalgene. Hr. Arne Melchior er også tidligere i dag blevet gjort opmærksom på, at mange af dem lever meget koncentreret i bestemte bebyggelser, og det vil sige, at det er København, Albertslund osv., der har mange af dem.

Men det, jeg ville sige, var, at hr. Arne Melchior i dag så hårdt angreb hr. Jan Køpke Christensen og ville have ham op for at trække udtryk som ærlige og uærlige politikere tilbage og sagde, at der ikke var noget, der hed uærlige politikere. Hvis jeg skal sige det sådan ligeud ad landevejen, og det skal man en gang imellem gøre i sit liv, så tror jeg, at store dele af den danske befolkning – langt, langt over halvdelen – mener, at det danske Folketing fører en uærlig politik på dette område.

Og så synes jeg, det ville klæde hr. Arne Melchior, hvis han ville trække udtrykket »mod dumhed kæmper selv guderne forgæves« tilbage. Det synes jeg er uværdigt at et medlem af Folketinget, der bryster sig af at have været medlem i 21 år, står og siger. Så jeg vil sige, at det er 21 år for meget, hr. Arne Melchior har